

Voor de laatkomers: hernieuw uw erkenning en doe uw voordelen
JAM zoekt nieuwe directeur
Diverse initiatieven rond gemeentepolitiek en pers
Dominique Deckmyn: journalistiek bakken in nieuwe mediatijden
En Raad voor de Journalistiek regelt incident-Sierre

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

De Journalist 159 - 30 augustus 2012 - verschijnt maandelijks - v.u. pol deltour, IPC, résidence palace blok C - wetstraat 155 1040 Brussel

VVJ huist voortaan aan de
Zennestraat 21 in Brussel
alle info op pagina's 6-7

(foto Lieven Van Assche)

UIT DE VVJ

Kwaliteit en rentabiliteit 3

ACTUEEL

Laatste oproep hernieuwing erkenning 4
 JAM zoekt nieuwe directeur 4
 VVJ publiceert vernieuwd *Vademecum Freelancers* 5
 Voordelen voor beroepsjournalisten 5
 Nieuwe regels voor tijdskrediet 5
 VVJ verhuist naar Zennestraat 21 6-7
 VVJ-Antwerpen organiseert Groot Kopstukkendebat 8
 Ook Leuvense Perskring zoomt in op verkiezingen 8
 Economiejournalisten en economische bv's 9
 Gemeenteverkiezingen en peilingen: wat te doen? 9

IN GESPREK

Dominique Deckmyn over de economie van onlinejournalistiek 10-11

RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK

Martine Nijs t/ *Het Belang van Limburg* 12
 Maarten Van Houdenhove t/ *Het Laatste Nieuws* 13-14
 Bril-Vandenkendelaere t/ *De Weekbode* 14
 Busongeval Sierre: minnelijke regeling 14

MENS ACHTER HET NIEUWS

Sven Pichal: 'Mensen doen nadenken' 15

HET ABC VAN DE VLAAMSE JOURNALISTIEK (15)

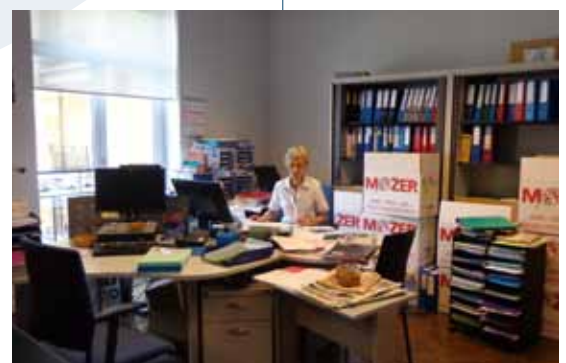
Van Sekte tot *Stroomversnelling* 16-17-18

ONDER EMBARGO

19

Lisbeth tussen de dozen

Een rustige zomer heeft het VVJ-secretariaat niet beleefd. Daarvoor was het te veel kasten uitmesten, dossiers rangschikken en archiveren, en uiteindelijk alles in dozen krijgen – dit met het oog op de verhuizing van het secretariaat. Vanaf 1 september kunt u ons inderdaad vinden aan de Zennestraat 21 in Brussel, niet ver van de Dansaertwijk. Ook onze telefoonnummers veranderen. Alle informatie op pagina's 6-7 van dit blad. (Foto Laurence Dierickx)

De Journalist *Uit de VVJ*

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
JOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be

VASTE MEDEWERKERS

Manu ADRIAENS
Jan BACKX
Ivan DECLERCQ
Monica MORITZ
Marleen SLUYDTS
Johan VAN CUTSEM
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
BELGA PICTURES
PHOTO NEWS
ZAK

REDACTIESECRETARIAAT

Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155 - 1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Marleen Sluydts
Zie adres hierboven
info@journalist.be

RECLAMEREGIE

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
info@journalist.be

LAYOUT EN DRUK

Claes printing
Albert Van Cotthemstraat 54
1600 Sint-Pieters-Leeuw
Tel. +32 (0)2 378 09 39
Fax +32 (0)2 378 25 59
www.claes-printing.be

Lid van de Unie van Uitgevers
van de Periodieke Pers

Kwaliteit en rentabiliteit

Het blijft razendsnel gaan in Medialand. En vaak stemmen die ontwikkelingen best wel vrolijk. Al die nieuwe mediaplatformen bijvoorbeeld: nooit hebben we zo royaal zelf ons nieuws kunnen kiezen als vandaag. Twitter profileerde zich tijdens de Olympische Spelen als een volwaardig sportnieuwskanaal - een voorproefje naar méér, zeggen ze bij het berichtennetwerk zelf. Ook YouTube werpt zich steeds meer op als een autonome omroep die evenementen zoveel authentiekter verslaat dan klassieke tv-zenders dat doen. Nog een nieuwe nieuwssite komt straks van Microsoft, dat daarvoor een redactie met honderd man uit de grond stamp.

Dat extra meganieuwsaanbod wordt bovendien met steeds verfijnder technologie pasklaar tot bij de consument gebracht. Prachtige dingen toch, die smartphone en iPad. En nog zijn we niet aan het eind: in mobiel internet worden momenteel miljardeninvesteringen gedaan, door allerlei mediareuzen. Tot iedereen, waar en wanneer hij of zij dat wil, met wie of wat dan ook *online* zal zijn.

Veel leuke dingen voor de mensen dus, maar de keerzijde blijft toch dat het klassieke nieuws, zoals het door traditionele kranten, magazines en omroepen wordt gemaakt, steeds verder in de verdrukking geraakt. De meeste krantentitels kreunen onder afkalvende verkoop- en reclameinkomsten (ook al blijft, veeleer opvallend, de Vlaamse dagbladmarkt vrij stabiel). Magazineuitgevers als Roularta en Sanoma bloeden. En ook de klassieke radio- en tv-omroepen zuchten onder de explosieve concurrentie, waarbij het eigen (per definitie relatief dure) nieuwsaanbod doorgaans niet de prioriteit is waaraan het meeste belang wordt gehecht.

Her en der leidt dat tot nog meer herstructureringen en afdankingen - ook op redacties. Echte ontslaggolven zijn er op dit ogenblik niet; de uitgevers lijken hun les te hebben geleerd uit het onoordeelkundige collectieve ontslag bij *De Morgen* in 2009 en het massale verzet dat daartegen rees. Maar er is op dit ogenblik wel een sluipend proces van ontslagen in de mediasector aan de gang. Ontslagen die niet worden gecompenseerd door de aanwerving van nieuwkomers. Want laat ons wel wezen: Twitter, YouTube of GoogleNews staan niet direct garant voor volwaardige redacties met professionele journalisten die kwaliteitsnieuws leveren. Dat blijkt nu ook uit het aantal erkende beroepsjournalisten in Vlaanderen: voor het eerst sinds mensenheugnis blijkt dat te dalen, mogelijk zelfs vrij fors.

De druk op de klassieke mediamodellen zal de komende jaren niet minderen, zeer integendeel. Om kosten te besparen gaan printmedia bijvoorbeeld almaar meer digitaal, maar laat dat nu net een omgeving zijn met een moordend overaanbod. Dat verplicht onze mediahuizen om nog intensiever op zoek te gaan naar nieuwe businessmodellen, die tegelijk kwaliteit en rentabiliteit opleveren. Die het medium als nieuwsbaken in het informatiemoeras positioneren en ook een behoorlijke vergoeding opleveren vanwege zowel nieuwsconsumenten als adverteerders. Die meer opbrengen dan de € 20 per duizend page views, zoals collega Dominique Deckmyn de economie van internetjournalistiek treffend omschrijft (zie pagina's 10-11).

De jongste CIM-cijfers tonen aan dat alvast voor kwaliteitstitels als *De Tijd* en *de Standaard* er ook *online* een toekomst is. Hen lukt het wel degelijk digitale abonnementen te verkopen. Met de inbreng van de overheid - die intussen flink wat fondsen voor media-innovatie vrijmaakte - moet het ook voor andere mediahuizen lukken om een multimediale toekomst veilig te stellen. De steun van hun beroepsjournalisten hebben de uitgevers in elk geval, zolang voor elk van hen maar het gepaste respect wordt opgebracht. Op het vlak van jobzekerheid en vergoeding, werkdruk en onafhankelijkheid.

Pol Deltour
nationaal secretaris

LAATSTE OPROEP VOOR HERNIEUWING ERKENNING ALS BEROEPSJOURNALIST IN 2012-2016

Pol Deltour
Luc Vanheerentals

Beroepsjournalisten die nog niet over een nieuwe perskaart voor 2012-2016 beschikken, vragen nu echt wel best de hernieuwing van hun erkenning aan.

Van de 2700 erkende beroepsjournalisten in 2011, liet een 350-tal nog altijd niet van zich horen. Wellicht verlieten sommigen intussen de journalistiek, of gingen ze hun journalistieke werk combineren met een andere job – wat inderdaad verdere erkenning uitsluit. Maar ongetwijfeld liet een ander deel tot dusver stomweg na om de wettelijk bepaalde hernieuwing aan te vragen. Aan die mensen bij deze nogmaals de oproep om hun erkenning te regulariseren. Dat kan heel eenvoudig via de website van de Erkenningscommissie: www.cebj.be. Die commissie zal binnenkort ook nog zelf een laatste uitnodiging sturen aan de achterblijvers.

De Erkenningscommissie behandelt op dit ogenblik nog een honderdtal aanvragen tot hernieuwing. Van nog eens zowat honderd beroepsjournalisten is de erkenning intussen niét hernieuwd. Het overgrote deel hiervan zag uit eigen beweging af van verdere erkenning.

Beroepscommissie

Zeven niet-hernieuwde journalisten tekenden hoger beroep aan tegen hun afwijzing. Probleem hier is dat de bevoegde Commissie van Beroep voorlopig niet kan zetelen bij gebrek aan voorzitter. In tegenstelling tot bij de Erkenningscommissie-

eerste-aanleg is dat een magistraat. Maar de broodnodige verlenging van het mandaat van raadsheer Hans Verhaest als voorzitter van de Nederlandstalige Beroepscommissie liep politieke vertraging op. En in juni overleed aan Franstalige kant de Nijvelse procureur des konings Jean Deprêtre, die de Franstalige Beroepscommissie voorzat. Raymond De Craecker, voorzitter van de Erkenningscommissie-eerste-aanleg: "Institutioneel gaat het om twee kamers van dezelfde Beroepscommissie, en dus zijn beide aanstellingen met elkaar verbonden."

De betrokken journalisten hebben het begrijpelijkerwijs moeilijk met de gang van zaken. Marc Lerouge bijvoorbeeld vindt het "beschamend dat zijn dossier acht maanden na het aantekenen van hoger beroep nog steeds niet behandeld is". Ook Thomas Siffer zit in dat geval. "Nu mijn perskaart is verlopen, krijg ik met moeite een persvisum voor de VS waar ik naartoe ga voor Canvas en betaal ik op het openbaar vervoer overal het volle tarief."

Volgens Thomas Mels, woordvoerder van premier Di Rupo, zijn de nodige benoemingsbesluiten intussen wel degelijk opgemaakt. "Op een van de eerste ministerraden begin september worden ze goedgekeurd", aldus Mels.

JAM zoekt nieuwe Algemeen Directeur (m/v)

De Journalisten Auteursmaatschappij (www.jam.be), beheersvennootschap voor de auteursrechten van journalisten in België, is op zoek naar een nieuwe Algemeen Directeur (m/v) voor indiensttreding op 1 januari 2013.

Functie:

U bent belast met de dagelijkse leiding van de cvba JAM en u vertegenwoordigt de JAM onder meer in de beheersvennootschappen Repobel en Auvibel.

Uw profiel:

- tweetalig Nederlands-Frans
- bij voorkeur een universitair diploma of gelijkwaardige ervaring
- vertrouwd met het journalistieke milieu
- een goede kennis van het auteursrecht strekt tot aanbeveling
- goede communicatieve vaardigheden
- leiding kunnen geven
- goed kunnen organiseren en onderhandelen
- vertrouwd met lobbywerk

Wij bieden:

- een aangename werkomgeving
- een competitief salaris, aangevuld met interessante voordelen: hospitalisatieverzekering, groepsverzekering, bedrijfswagen.

Interesse ?

Stuur dan uw motivatiebrief en c.v. zo snel mogelijk per e-mail naar Frans Wauters: directie@jam.be

VERNIEUWD VADEMECUM FREELANCERS OP VVJ-WEBSITE

Ivan Declercq

Aan het werk gaan in de media gebeurt almaar meer via het statuut van zelfstandig journalist. En ook wie als vijftigplusser wordt uitgerangeerd op een redactie rest vaak alleen de mogelijkheid om als freelancer aan de slag te blijven. Maar zelfstandige worden, hoe begin je eraan? En waar moet je allemaal op letten om wettelijk in orde te zijn, maar ook om het hoofd financieel boven water te houden?

De VVJ heeft voor haar leden sinds jaren een *Vademecum voor Zelfstandige Journalisten* ter beschikking, waar ze de *do's* en de *don'ts* kunnen vinden. In mei dit jaar is dat handboek weer helemaal up-to-date gebracht. Als VVJ-lid krijgt u er gratis toegang toe via de website van de VVJ: www.journalist.be.

In de rechterkolom klikt u op 'vademecum voor freelancers'. Op de pagina die dan openvalt, klikt u op 'aanmelden kan hier'. Vervolgens worden u een 'username' en een 'password' gevraagd. Uw 'username' is voor beroepsjournalisten het nummer van uw perskaart (bv. N01234), voor stagiairs-beroepsjournalisten uw stagiairnummer (bv. NS01234) en voor persmedewerkers het nummer van uw VVJ-lidmaatschapskaart (bv. NPM01234). Let wel: het gaat om het cijfer 0 en niet de hoofdletter O. Het 'password' hebt u ontvangen na de betaling van uw eerste lidmaatschapsbijdrage. Paswoord vergeten? Even bellen naar het VVJ-secretariaat: vanaf 1 september 02 777 08 40.

In het vernieuwde vademecum vindt u onder meer:

- Bijgewerkte websiteadressen
- Bijgewerkte bedragen op het vlak van sociale zekerheid en fiscaliteit

- Uitgebreide tarieven: voortaan ook het Sofamtarief voor fotografen
- Overzicht fiscaal systeem auteursrechten, voor aanslagjaren 2009 tot en met 2013
- Overzicht forfaitaire aftrek beroepskosten, voor aanslagjaren 2012 en 2013
- Info over mogelijkheden om werkelijke beroepskosten in te brengen
- Tarieven van de inkomstenbelastingen, voor aanslagjaren 2012 en 2013
- Bijgewerkte adresgegevens van sociaalverzekeringsfondsen
- Nieuwe voorwaarden voor vervroegde pensionering
- Mogelijkheden om journalistiek te combineren met een ander beroepsstatuut (werknemer, student, werkloze, met tijdskrediet, 'bruggepensioneerde', gepensioneerde, ...)
- Eenmanszaak of een vennootschap?

Het *Vademecum voor Zelfstandige Journalisten* is gratis en exclusief voor leden van de VVJ. Maak er gebruik van! En blijft u nog met vragen zitten, mail of bel dan naar VVJ-adviseur Ivan Declercq (ivan.declercq@journalist.be, vanaf 1 september 02 777 08 43)

Voordelen voor beroepsjournalisten

Lid worden van de Vlaamse Vereniging van Journalisten doet u uiteraard om een slagkrachtige beroepsvereniging achter u te hebben, zowel in goede als in slechte tijden. Uit principe ook, en uit solidariteit met uw collega's. Maar dat de VVJ ervoor zorgt dat beroepsjournalisten ook een aantal rechtstreekse financiële voordelen krijgen, is natuurlijk wel mooi meegenomen.

Zo zijn er diverse instellingen en organisaties die kortingen geven aan de houders van een officiële perskaart. De NMBS, De Lijn en de TEC bieden – dat is bekend – gratis openbaar vervoer op trein, tram en bus. Maar ook Brussels Airlines, telecombedrijven, auto-impoteurs en autoverhuurbedrijven, verzekeringsmaatschappijen en parkingexploitanten bieden kortingen aan beroepsjournalisten.

Een overzicht vindt u op onze website: www.journalist.be, rechterkolom 'kortingen voor journalisten' aanklikken, onderaan de pagina op 'aanmelden kan hier' klikken en vervolgens uw 'username' (bv. N01234, of NS1234 of NPM1234) en uw 'password' invullen. Dat paswoord hebt u ontvangen na de eerste betaling van uw VVJ-lidmaatschap. Paswoord vergeten? Even opvragen bij het secretariaat: 02 777 08 40 (nieuw nummer vanaf 1 september).

Nieuwe regels voor tijdskrediet

Een te grote werkdruk en een gebrekkige werk/levenbalans blijven belangrijke pijnpunten in vele journalistenloopbanen. Het recht op tijdskrediet, dat elke werknemer heeft, kan in dat verband voor zuurstof zorgen. Sinds 1 september geldt een nieuwe nationale CAO voor het tijdskrediet. In het algemeen worden de mogelijkheden ingeperkt, maar voor journalisten met kinderen creëert CAO nr. 103 dan weer nieuwe mogelijkheden.

Het principe is dat iedere werknemer recht heeft op twaalf maanden niet-gemotiveerd tijdskrediet. Dit kan worden opgenomen als een jaar voltijds, twee jaar halftijds of vijf jaar lang een vijfde. Ook een combinatie is mogelijk.

Verder bepaalt CAO nr. 103 dat elke werknemer bijkomend recht heeft op 36 maanden tijdskrediet a rato van een vijfde voor de zorg voor een kind tot acht jaar, dit bovenop het ouderschapsverlof. Eenzelfde tijdskrediet is mogelijk voor opleiding, voor palliatieve zorg en om voor een zwaar ziek gezins- of familielid te zorgen. Dit gemotiveerde tijdskrediet kan worden uitgebreid tot 48 maanden als het de zorg voor een zwaar ziek minderjarig kind of een kind met een handicap betreft. Voor iets oudere collega's: iedereen met een loopbaan van minstens 25 jaar heeft het recht om vanaf 55 jaar halftijds of viervijfde te gaan werken met een uitkering. **(PD)** www.rva.be / **tijdskrediet**

VVJ HUIST VOORTAAN AAN DE ZENNESTRAAT 21

De VVJ is op 31 augustus verhuisd naar de Zennestraat 21 in Brussel.

Ook de JAM is daar sinds kort gehuisvest. Het secretariaat van de Erkenningscommissie en de Franstalige journalistenbond AJP verkasten ook mee. De hergroepering met auteursrechtenmaatschappij JAM moet leiden tot een nog betere service voor journalisten. En de verwerving in eigendom van het pand – voor de eerste keer in de geschiedenis van de Belgische journalistenverenigingen – moet op lange termijn meer financiële zekerheid bieden.

De VVJ en de AJP zijn elk voor een kwart eigenaar van het pand. De JAM heeft de resterende helft in ei-

gendom. De drie organisaties staan samen in voor het beheer via een gemeenschappelijk zakencentrum. Wat de VVJ betreft gebeurt de financiering met een lening. De JAM kon haar inbreng voor een deel betalen uit de verkoop van het pand dat ze bezat in Woluwe.

Frans Wauters, tot eind dit jaar nog directeur van de JAM en tevens VVJ-penningmeester, komt de grootste verdienste toe voor het welslagen van het project. Samen met architect Frans Van Praet coördineerde hij de grootscheepse renovatie van het pand, dat op het moment van de aankoop letterlijk uit niet

meer dan enkele muren en een dak bestond. Het gebouw dateert uit 1920 en bood eertijds onderdak aan een taverne en aan een bedrijf voor het onderhoud van industriële machines. Bij de renovatie is veel aandacht besteed aan milieuvriendelijkheid en energiezuinigheid.

Op deze pagina's alvast enkele beelden van het nieuwe *Huis van de Journalist*, gemaakt door persfotograaf Lieven Van Assche. Tevens de nodige bijkomende informatie, zoals de nieuwe telefoonnummers van het VVJ-secretariaat (mailadressen blijven ongewijzigd).

(PD)

(foto's Lieven Van Assche)

1. Hier rechts bevindt zich het JAM-kantoor
2. De centrale vergaderzaal
3. De refter, tevens inzetbaar als vergaderzaal
4. Hier huist voortaan het VVJ-secretariaat
5. De inkomhal

Het Huis van de Journalist

Zennestraat 21
1000 Brussel

VVJ / AVBB

Telefoonnummers en e-mailadressen

Algemeen	02 777 08 40	info@journalist.be
Lisbeth Moons	02 777 08 40	lisbeth.moons@journalist.be
Marleen Sluydts	02 777 08 41	marleen.sluydts@journalist.be
Pol Deltour	02 777 08 42	pol.deltour@journalist.be
Ivan Declercq	02 777 08 43	ivan.declercq@journalist.be
Fax	02 777 08 49	

Secretariaat Erkenningscommissie

Telefoonnummers en e-mailadressen

Tel.	02 777 18 90
E-mail	secretariaat@cebj.be – martine.joos@journalist.be
Fax	02 777 18 99

JAM

Telefoonnummers en e-mailadressen

Algemeen	02 777 08 30	info@sajam.be
Marijn De Smet	02 777 08 30	m.desmet@sajam.be
Anne-Lize Vancraenem	02 777 08 31	alvancraenem@sajam.be
Frans Wauters	02 777 08 33	frans.wauters@sajam.be
Fax	02 777 08 39	

AJP / AGJPB

Telefoonnummer en e-mailadres

Tel.	02 777 08 60
E-mail	info@ajp.be
Fax	02 777 08 69

Hoe de Zennestraat 21 bereiken ?

Openbaar vervoer

- Dichtstbij gelegen metrostation is Sint-Katelijne; ook de stations De Brouckère, Beurs en Anneessens zijn een optie. Ga richting Bloemenhofplein, iets verderop ligt de Zennestraat.
- Vanaf het Centraal Station ligt het Huis van de Journalist op een goed kwartier wandelen. Ga richting Anspachlaan en steek die over in de richting van het Bloemenhofplein.

Wagen

- Vanaf de kleine ring (Slachthuislaan/Poincarélaan) ter hoogte van de Anderlechtsepoort kun je de Zennestraat onmiddellijk inslaan.
- Vanaf Saincteletteplaats kun je ook het Ijzerplein inslaan en dan weg vervolgen langs de Handelskaai, Timmerhoutkaai, Varkensmarkt, Papenvest, Hopstraat en Grootsermentstraat om uit te komen in de Zennestraat.

VVJ-ANTWERPEN organiseert GROOT ANTWERPS KOPSTUKKENDEBAT

Kevin Major
Wouter Bruyns

De gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober komen met rasse schreden dichterbij, en nergens zullen ze met zoveel argusogen worden gevolgd als in Antwerpen.

Burgemeester Patrick Janssens moet een beleid van intussen goed acht jaar verdedigen. Hij doet dat als kopman van de Stadslid, bestaande uit SP-A- en CD&V-mandatarissen. Maar zijn uitdagers zijn niet van de minste. Bart De Wever heeft met N-VA nog niet eens zo lang geleden federaal een klinkend verkiezingsresultaat neergezet. Ook PvdA+ schuift zijn nationale voorzitter, Peter Mertens, naar voren in Antwerpen. Justitieminister Annemie Turtelboom is voor Open VLD speciaal voor de stadsveldslag naar de koekenstad verhuisd. Zij nam onder meer de Janssens-getrouwe politiekorpschef Eddy Baelemans in de arm. Filip De Winter haalde zes jaar geleden met zijn Vlaams Belang net niet evenveel stemmen als Janssens' SP-A. Dit keer zet hij ook een aantal mensen van Vlott op de lijst. Groen dan weer brengt Meyrem Almaci in stelling, in een recent vorig leven fractieleider van de partij in de Kamer. Erik De Bruyn van Rood! tot slot wist onder meer filmmaker Robbe De Hert en filosoof Ludo Abicht te strikken.

De voorbije legislatuur was er alleszins een met ups en downs. Het getouwtrek over de Oosterweelverbinding, het onderwijs dat met een accuut plaatsgebrek kampt(e), de wijk Seefhoek die zijn drugsdealers beu is en in het verweer gaat, het stadiondossier, de opening van het Museum Aan de Stroom... Diverse dossiers zijn afgerond, andere vooral nog niet.

Blijft de vraag hoe de diverse kandidatenlijsten de toekomst

zien over mobiliteit, veiligheid, onderwijs, infrastructuur en migratie in hun stad? Om dat te weten te komen organiseert VVJ-afdeling Antwerpen

het Groot Antwerps Kopstukken debat op zondag 23 september om 14u30 in de Grote Zaal van de Arenbergshouwborg.

Marc Van de Looverbosch (VRT-journalist en nationaal VVJ-voorzitter) stelt de vragen op de man of vrouw af aan de nummers 1 van de verschillende lijsten.

Ook stand-up comedian Michael Van Peel laat er zijn licht schijnen over de Antwerpse actualiteit.

En er is gelegenheid om zelf vragen te stellen en na te praten. Bij een drankje uiteraard.

Tickets kosten 5 euro en zijn te bestellen bij de Arenbergshouwborg, ook online <http://www.arenbergshouwborg.be/>.

VVJ-leden krijgen op vertoon van hun perskaart en hun afgescheurde ticketstrookje twee consumpties aangeboden door de Antwerpse afdeling.

We hopen je te zien!

Wouter Bruyns (VTM) is voorzitter van VVJ-Antwerpen, Kevin Major (VRT) is ondervoorzitter van VVJ-Antwerpen

Ook LEUVENSE PERSCLUB zoomt in op GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

Luc Vanheerentals

Met een lijsttrekkersdebat op vrijdag 12 oktober, enkele Meet the Press-avonden met politici, veel verkiezingsnieuws op de website en een boek zet de Leuvense Persclub de nakende gemeenteverkiezingen voluit in het licht.

De Leuvense Persclub heeft de stevige ambitie alle lokale kiezers maximaal voor te bereiden op de verkiezingen van 14 oktober, dit door een uitvoerige presentatie van programma's en ander verkiezingsnieuws. Dat zal niet enkel via de klassieke nieuwsmedia gebeuren, maar ook met behulp van eigen kanalen.

De website www.leuvensepersclub.com biedt sinds midden augustus alle mogelijke achtergrondinformatie over de Leuvense politiek. Men vindt er partijprogramma's, kandidatenlijsten en memoranda van adviesraden en drukkingsgroepen. De website volgt verder de verkiezingsactualiteit op de voet. Wekelijks wordt ook een uitgebreide nieuwsbrief verspreid met basisinformatie over beleidsdomeinen zoals wonen, milieu, mobiliteit, veiligheid, werk, integratie, inspraak of financiën. Aan elke partij wordt om de week een 'heet hangijzer' voorgelegd, zoals het geweld in het uit-

gaansleven of de onbetaalbaarheid van wonen in Leuven. Daarnaast is nog ruimte voorzien voor individuele columns.

Met alle partijen die vertegenwoordigd zijn in de gemeenteraad – het Vlaams Belang uitgezonderd – wordt een Meet the Press-avond op het getouw gezet. Politici en journalisten kunnen daar vrijuit van gedachten wisselen. De eerste ontmoeting van 9 augustus met de lokale Open Vld-afdeling (onder wie lijsttrekker Rik Daems) was alvast een succes. Het leverde enkele verrassende wetenswaardigheden op – zij het niet steeds *on the record*.

Tot slot verschijnt rond 1 september het boek *Leuven zoals het is*, een bundeling van de nieuwsbrieven aangevuld met de voornaamste Leuvense nieuwsfeiten van de afgelopen legislatuur.

www.leuvensepersclub.com

ECONOMIEJOURNALISTEN VREZEN TENDENS NAAR 'ECONOMISCHE BV'S'

Luc Vanheerentals

Economiejournalisten in Vlaanderen zijn nagenoeg steeds van het mannelijke geslacht en overwegend veertiger.

Dat blijkt uit de masterproef van Sofie Vermeyen, een Leuvense studente communicatiewetenschappen. 37 economiejournalisten vulden haar vragenlijst in. Het gaat vooral om redacteuren van *De Tijd*, *De Standaard* en *De Morgen*. Ruim 9 op de 10 economiejournalisten hebben een universitair diploma. Dat is vier keer zoveel als 25 jaar geleden. Slechts één op de tien volgde weliswaar een economische studierichting. De overigen volgden zeer verschillende studies. De economisch opgeleiden werken overigens allemaal bij *De Tijd*.

In 9 gevallen op de 10 is de economiejournalist best tevreden met zijn loon. Werken op de redactie krijgt de voorkeur op telewerken. Ruim de helft van de ondervraagde journalisten ziet het verstrekken van betrouwbare informatie als zijn eerste taak, gevolgd door het geven van duiding bij complexe problemen en "het zorgen voor transparantie". De meeste tijd wordt besteed aan eigen onderzoekswerk. 77 procent zegt zelfs zelden of nooit voorverpakt materiaal – zoals nieuws van persagentschappen – te gebruiken. Sociale media zijn voor ruim de helft wel een informatiebron.

Gevraagd naar de politieke overtuiging stelt 61 procent gemiddeld tot zeer links liberaal van opvatting te zijn. 77 procent noemt zichzelf niet tot weinig rechts conservatief ingesteld.

De meningen over het niveau van de Vlaamse economiejournalistiek zijn sterk verdeeld. Sommigen geloven dat de kwaliteit is toegenomen, zeker in de kwaliteitskranten. Anderen zien een evolutie naar meer oppervlakkigheid. Vorse Sofie Vermeyen: "Niet weinigen storen zich aan de hunker om over vanalles te berichten, maar zonder dat wordt doorgedrongen tot de kern van de zaak. Door de hoge werkdruk zouden er ook te veel fouten worden gemaakt die makkelijk vermeden kunnen worden."

De toegenomen snelheid van de berichtgeving is ook niet steeds compatibel met de behoefte om complexe economische problemen verstaanbaar uit te leggen, wordt gezegd. Tevens maken diverse economiejournalisten zich zorgen over de tendens naar 'entertainmentjournalistiek', waarbij vooral 'economische BV's' nog hun zegje kunnen doen in het nieuws.

HOE OMGAAN MET (POLITIEKE) OPINIEPEILINGEN ?

Met de gemeenteverkiezingen in het vooruitzicht is het voor journalisten ook opnieuw uitkijken naar de electorale peilingen die her en der worden gelanceerd. Maar hoe gaan we daar correct mee om?

Op dinsdag 18 september 's voormiddags organiseert Febelmar, de beroepsvereniging van Belgische marktonderzoeksbureau's, in samenwerking met de VVJ een seminarie over het thema. Johan Schockaert (voorzitter Febelmar), Jan Drijvers (TNS), Jean-Michel Lebrun (IPSOS) en Jo Steyaert (iVOX) zullen tekst en uitleg geven over de werkwijze van marktonderzoeken en politieke peilingen in het bijzonder. Gefocust wordt op de mate van betrouwbaarheid en de valkuilen bij het verwerken van dergelijke onderzoeken.

Diverse journalisten zullen hun eigen kijk op de dingen ontwikkelen. Het is de bedoeling ook met het publiek tot een constructieve gedachtenwisseling te komen over het thema.

**Dinsdag 18 september 2012
10u30 tot 12u30, aansluitend broodjeslunch
Zaal Passage, IPC, Residence Palace in Brussel
Iedereen welkom!**

Showbizzjournalist Story (m/v)

Story brengt elke week straffe, vaak exclusieve verhalen over BV's, internationale sterren en mensen zoals jij en ik. Wekelijks bereiken wij meer dan 680.000 Vlamingen.

Taken:

Je zoekt en brengt straffe, aangrijpende, buitengewone en opmerkelijke primeurs en verhalen over bekende Vlamingen en internationale celebrity's, waar dan ook in Vlaanderen en op eender welk tijdstip.

Profiel:

Journalistiek zit in je DNA: nieuws zoeken, vinden en brengen is je passie! Je huidige habitat (human interest, sport, regionaal nieuws...) speelt geen rol, je journalistieke drive des te meer! Je legt gemakkelijk contacten.

Interesse?

Mail je cv en motivatiebrief naar frederik.deswaef@tvstory.be

Dominique Deckmyn: 'Twintig euro per duizend page views, ziedaar de economie van de internetjournalistiek'

Monica Moritz

Dominique Deckmyn is bezeten door technologie en multimedia. En door hun almaar groeiende draadloze greep op de journalistiek. Geen wonder dat de 46-jarige multimedia-journalist van *De Standaard* door vele collega's als een bakken in onzekere tijden wordt aangezien. "Als ik twitter, beschouw ik mezelf als een *curator*."

De Journalist: Wat was er eerst: je interesse voor technologie of de journalistieke roeping?

Dominique Deckmyn: "De passie voor journalistiek heeft er altijd ingezet. Al in mijn eerste schooljaren was ik aan het schrijven. Dat ik in de journalistiek zou stappen was eigenlijk onafwendbaar."

Heb je in dat perspectief ook je studies gekozen?

"Eerst heb ik mijn legerdienst gedaan. Daarna heb ik in Antwerpen Germaanse filologie gestudeerd en in Louvain-la-Neuve een postgraduaat *sciences politiques et relations internationales*. Want eigenlijk wilde ik buitenlandjournalist worden. Germaanse filologie bereidt je natuurlijk niet voor op een journalistieke carrière. Mijn generatie kwam redelijk onvoorbereid in de journalistiek terecht en heeft alles onderweg moeten leren. Het heeft toch een paar jaar geduurd voor ik, met vallen en opstaan, een treffelijk interview leerde afnemen en voor ik zelf vond dat het op iets begon te lijken. Nu starten veel journalisten met een goeie technische bagage; ik ben wel wat jaloers op de basisvaardigheden waarmee jonge stagiairs hier binnenkomen. Daar staat tegenover dat nieuwe journalisten vandaag ook maar op een redactie worden gedumpt en dat van hen wordt verwacht dat ze meteen hun plan trekken."

Waar heb je je eerste journalistieke stappen gezet?

"In mijn jonge jaren was ik al met de eerste computers bezig. Op de middelbare school volgde ik op woensdagmiddag programmeerlessen. Maar toen ik afstudeerde waren de journalistieke opportuniteiten beperkt. Zo ben ik bij kleine technisch geïoriënteerde bladen begonnen. Dat had het voordeel dat ik heel snel en heel zelfstandig moest leren werken. En terwijl veel journalisten het daar moeilijk mee hadden, ben ik de evolutie van de technologie blijven volgen. In die niche had ik in de jaren negentig dan ook een voorsprong. Toen het internet explodeerde mocht ik voor een gespecialiseerd blad zowaar als correspondent naar Silicon Valley. Naar San Francisco verhuizen voor het werk, dat was een droom, en een kans die ik enkel als gespecialiseerde journalist kreeg. Technologie, dat is en blijft mijn troefkaart, en in een concurrentiële wereld moet een journalist die goed soigneren."

Even was je online manager bij *De Standaard*, waarom zit je terug op de redactie?

"Dat zijn zo van die wendingen in een carrière. Dat managen was niet mijn sterkste punt, en dan loop je vlug tegen je eigen beperkingen aan. Nieuwe online uitdagingen aangaan is mijn ding, maar het routinematige runnen van een site lag me niet zo. Gelukkig kwamen ze bij *De Standaard* met het idee om in de nieuwe katern *dS2* - met nieuws over cultuur, media en wetenschappen - naast de klassieke media ook het multimediale onder te brengen. En over technologie schrijven binnen

de cultuurredactie vond ik heel aantrekkelijk. De insteek is veel breder, en daar voel ik me nu al bijna twee jaar als een vis in het water."

De klassieke beroepsjournalistiek binnen brede nieuwsmedia verliest almaar terrein. Hoe evalueer jij de opkomst van sociale netwerken, blogs en crowdsourcing?

"Vroeger had je ook wel niet-professionele lokale correspondenten, dat is geen nieuw fenomeen. Maar het is juist dat het in omvang toeneemt. Dat is een betreurenswaardige ontwikkeling want hyperlokale berichtgeving is juist een troef in het internettijdperk. Er zijn duizenden websites die over hetzelfde wereldnieuws berichten, tegen elkaar op concurreren en mekaar kopiëren. Maar voor berichtgeving over Edegem of Wuustwezel speelt die concurrentie niet en is de band met de lezer nauwer. Lokale berichtgeving is een van de veelbelovende domeinen die de journalistiek nog rest en dan is het pijnlijk om vast te stellen dat men daar liever geen geld aan besteedt."

Vaak gaat het zelfs om vrijwilligers die gratis schrijven...

"Als je wordt ingeschakeld in een commercieel gebeuren, dan moet je daarvoor correct worden betaald. Dat wil nog niet zeggen dat wie een fotootje maakt van het plaatselijke politiebald en daar een verslagje over schrijft, hetzelfde moet verdienen als een journalist van *De Tijd*. Maar in een organisatie met een uitgebreide professionele redactie tegelijk ook met onbetaalde lokale vrijwilligers werken, dat is vragen om problemen. Dat moet ooit botsen."

In een recente richtlijn dringt de Raad voor de Journalistiek erop aan omzichtig om te springen met privacygevoelige informatie die op sociale media te vinden is.

"Wat ik eruit onthoud, is dat je altijd moet afwegen of het gebruik van die informatie maatschappelijk relevant genoeg is voor het doel dat je probeert te bereiken. En de Facebookpagina van een bekende Vlaming is niet te vergelijken met die van iemand die

het slachtoffer is van een busramp. Journalisten plukken meer en meer informatie van Facebook en Twitter, en doen dan alsof ze gigantisch veel research hebben gedaan. En het is verleidelijk natuurlijk, om een quote te pikken uit de Twitterstroom en het te doen lijken alsof je echt met die persoon hebt gesproken. Daar staat tegenover dat je bij wereldgebeurtenissen wel degelijk relevante tweets vindt. Als Donna Summer sterft, dan zijn de tweets van andere celebrities best wel nuttig voor je verhaal. Blijft dat een quote van Twitter halen een gesprek met goed geplaatste mensen niet vervangt. Veel journalistiek is daar niet aan."

Iets anders: de omroepen klagen steen en been over de toename van het uitgesteld kijken, wat hen almeer meer advertentieinkomsten kost. Zijn VTM & Co. ten dode opgeschreven?

"Ik heb onlangs een stukje geschreven over de uitvinder van

Dominique Deckmyn: 'Lokale berichtgeving is een van de veelbelovende domeinen die de journalistiek nog rest. Dan is het pijnlijk om vast te stellen dat men daar liever geen geld aan besteedt.' (Foto Monica Moritz)

de afstandsbediening, Eugene Polley, toen ie stierf. In de allereerste advertentie voor de allereerste afstandsbediening, in 1955 was dat, stond het volgende: *zap away unwanted, annoying and long commercials!* Een van de eerste functies die werd aangeprezen was het wegzappen van reclame. Vandaag is reclame doorspoelen weer actueel omdat het deel uitmaakt van de machtsstrijd tussen zenders en distributeurs, Telenet en Belgacom dus. Hoe dan ook klopt het businessmodel voor reclame in televisieprogramma's niet langer. Wegzappen of een biertje halen tijdens de reclame is niet nieuw, maar het wordt wel steeds makkelijker. In Amerika dagen Fox, NBS en NBC de verdeler DISH Network voor de rechter voor diens *auto-hop feature*, een knopje op de decoder om de reclameblokken met een klik te wissen. Over zo'n *ad-skipper* spreken we hier zelfs nog niet, hier wordt voorlopig alleen geklaagd over de digicorder die toelaat om reclame door te spoelen terwijl je er zo toch nog iets van ziet."

Zoals je vroeger met de fast forward knop van de videorecorder ook al kon doorspoelen.

"Vroeger nam ik misschien een keer per week iets op omdat het op een verkeerd uur werd uitgezonden. Nu kijk ik 80 tot 90% van de tijd uitgesteld. Het leven is druk en ingewikkeld en ik weet nooit wanneer ik thuis zal zijn. Meestal bekijk ik het nieuws of *Terzake* net iets later dan wanneer het wordt uitgezonden. Ik kan me niet herinneren wanneer ik voor het laatst een reclameblok heb uitgekeken. Actieve en drukbezette mensen zijn bovendien meer en meer bereid om te betalen voor de nieuwste afleveringen van, zeg maar, *Game of Thrones*. Die willen dat on-demand zien en niet wachten tot het hier wordt uitgezonden. Op die manier krijg je toch een mooie combinatie: mensen die elke avond op vaste uren braaf kijken naar wat Een of VTM hen voorschotelt, en veeleisende kijkers die kiezen wanneer ze wat willen zien en bereid zijn daarvoor te betalen. Blijft de vraag of die eerste groep ook naar die reclameblokken kijkt natuurlijk."

En dus verschuiven adverteerders hun budgetten meer en meer naar online?

"Voor televisiereclame gaat de adverteerder er nog altijd van uit dat een reclamefilmpje uitgezonden voor of tijdens een programma van 800.000 kijkers, evenveel kijkers haalt. Als een internetgebruiker op een advertentie klikt, dan weet je dat hij ze bekijkt en hoe lang. Aanvankelijk dacht men dat die meetbare internetreclame een wondermiddel was. Maar toen bleek dat slechts een uiterst klein deel van het publiek op reclame klikt, en online neemt men aan dat een advertentie 'verloren' gaat als je er niet op klikt. Daarom betaalt de adverteerder nu liever per klik dan per *page view*, wat neerkomt op duizend keer dat een advertentie getoond wordt. De extreme meetbaarheid die men midden jaren '90 naar voren schoof als de grote troef van internetreclame, is eigenlijk de strop van de onlinemarkt geworden. Dat soort drogredenering, dat betalen per klik, zal er ooit eens uit moeten of er zal inderdaad nooit een leefbare onlinemarkt kunnen ontstaan voor kranten. Met die inkomsten kun je geen volwaardige redactie betalen. Bovendien is er een overaanbod, er zijn te veel websites, te veel pagina's, te veel plekken waar een adverteerder zijn spullen kwijt kan."

Hoeveel brengt een online artikel nu eigenlijk op?

"Een artikel dat geen duizend keer wordt gelezen, daar heb je je broek aan gescheurd. Het is een simpel rekensommetje: je website krijgt 20 CPM, of *cost per mille*. Dat staat voor 20 dollar of euro per duizend keer dat een advertentie wordt getoond, per duizend *page views* dus. Als een artikel tussen duizend en tweeduizend keer gelezen wordt, ben je goed bezig - en dat geldt wereldwijd. Dan heb je dus 20 à 40 euro bruto verdiend aan je stuk. Ziedaar de economie van de internetjournalistiek,

ook op grote Amerikaanse sites. En weet dat heel veel artikels maar enkele honderden keren worden gelezen!"

Hoe lever je dan kwaliteitsjournalistiek?

"Bij *De Standaard* maakt de onlinekrant deel uit van een pakket. We publiceren een groot deel van onze krantenartikels ook online, aangevuld met communiqués van Belga en stukken van een tiental onlinejournalisten. Zo kun je een succesvolle website maken. Maar haal die papieren krant weg en het is afgelopen, want met online advertenties alleen kun je zelfs Belga niet betalen. Een uitgebreide nieuwssite zonder krantenredactie moet hetzelfde doen als *The Huffington Post*, dat betekent veel overschrijven en onbetaalde bloggers inzetten die naam willen maken. Zo kun je een flink stuk uit de inkomsten van de krantensites weghalen. Wij hebben het geluk dat het hier nog niet zo ver is en dat het onlinenieuws wordt beheerst door traditionele kranten en de VRT. Al zal ik het lot maar niet te veel tarten." (*grinnikt*)

Intussen wordt van journalisten wel verwacht dat ze steeds meer en almaar vlugger presteren.

"Die druk is reëel, en op het internet heb je ook instrumenten die daaraan tegemoet komen. Het klassieke archief, vroeger de grote troef van de krant, waar je unieke achtergrondinformatie kon vinden, wordt nu niet meer aangevuld en bijna nooit meer geraadpleegd. Als Donna Summer overlijdt, dan *google* je haar. Dat mag dan wel makkelijker en minder tijdrovend zijn, het is ook enorm nivellerend. Iedereen werkt praktisch met dezelfde middelen, ook bloggers. En als iedereen researchinstrumenten als Wikipedia, Twitter of Google gebruikt, dan moeten wij, journalisten, die efficiënter hanteren en echt tot in de puntjes beheersen. Er wordt wel eens gezegd dat de journalist in het nieuwe mediatijdperk een *aggregator* of *curator* moet zijn, iemand die uit het alom beschikbare overaanbod aan nieuws de relevante dingen selecteert, duidt en aan zijn doelpubliek doorgeeft. Ik volg die theorie niet helemaal, maar als ik twitter doe ik dat wel als een *curator*. Soms zijn mijn onderwerpen net iets te technisch voor een krantenartikel, en dan tweet ik voor lezers die meer willen weten wat duiding en een link naar een gespecialiseerde site zoals *Mashable*."

Volgens de laatste CIM-cijfers is *De Standaard* met 3,5 % gegroeid terwijl andere dagbladen hun verkoop zien dalen. Een verklaring?

"Bij *De Standaard* heeft kwaliteitsjournalistiek altijd centraal gestaan en tegelijk is men hier de laatste jaren inhoudelijk en vormelijk heel innovatief geweest. Daar kun je gewoon niet naast kijken. *DS* was de eerste krant op Ipad en Iphone. Door die technologie op de voet te volgen heeft de krant een heel nieuw publiek weten aan te trekken. Er hangt hier gewoon een sfeer van vernieuwing die de krant vooruit stuwt zonder dat ze aan kwaliteit inboet."

Hoe opslorpend is je focus op technologie eigenlijk? Heb je nog een leven naast je multimedia?

"Wel, ik ben assistent in een covergroepje en speel in *cafekes*. En ik maak cartoons over technologie. Dat is eigenlijk ook werk, vroeger was dat zelfs een deel van mijn freelance activiteit. Het aangename aan freelancen was dat ik dat allemaal door mekaar kon laten lopen: een tekening leveren bij een stuk, muziek spelen op het feestje van het blad... Maar ik denk ook wel eens na over combinaties van print, internet, blogs en RSS met nieuwe apparaten als smartphones, tablets en smart tv's. Voor de nieuwe dragers zou ik graag een nieuw journalistiek product ontwikkelen. Als eerste in Vlaanderen!"

Beslissing over de klacht van mevrouw Martine Nijs tegen *Het Belang van Limburg* en Koen Snoeks, journalist

Met een brief van 6 december 2011 heeft mevrouw Martine Nijs klacht ingediend tegen *Het Belang van Limburg*. Aanleiding is een artikel in de krant van 15 november 2011 met als titel 'Belgische wetenschapster ontslagen na sperma-incident'. (...)

DE FEITEN

Op 15 november 2011 publiceert *Het Belang van Limburg* een artikel met als titel 'Belgische wetenschapster ontslagen na sperma-incident'. In dat artikel wordt bericht over een incident in het universitair ziekenhuis van Cardiff waarbij spermastalen per ongeluk werden vernietigd. Na aanleiding hiervan diende klagster, die aan het hoofd stond van het IVF-labo van het ziekenhuis, haar ontslag in.

Over dit incident en het ontslag van klagster (en van nog een tweede arts) verschijnt op 13 november 2011 een artikel op de website *Daily Mail Online*. Die berichtgeving wordt daags nadien overgenomen door twee Belgische kranten, en op 15 november door *Het Belang van Limburg*. Op diezelfde 15 november verstuurt Belga een persbericht van de *Artsenkrant* waarin wordt gemeld dat klagster geschokt is door de verkeerde berichtgeving in de Belgische pers.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klagster betoogt dat *Het Belang van Limburg* ten onrechte beweert dat zij ontslagen werd naar aanleiding van het incident in het ziekenhuis, terwijl zij zelf haar ontslag heeft ingediend. Daardoor is haar eer en goede naam aangetast in een zeer gevoelig en competitief milieu waarin iedereen iedereen kent. Getuige daarvan een aantal mails en reacties die klagster naar aanleiding hiervan heeft ontvangen.

Het artikel in *Het Belang van Limburg* verwijst naar een eerder artikel in *Daily Mail Online* waarin het ontslag wel correct werd weergegeven: "The errors have prompted the resignation of (...) its head embryologist, Belgian scientist Martine Nijs, who has written to the chief executive of Cardiff and Vale University Health Board her concerns over safety in the centre." Het betreft dus een onjuiste en verdraaide weergave van de feiten. Klager werd niet gecontacteerd door de krant om de feiten te checken of een reactie te kunnen geven. Bovendien had de krant volgens klagster kunnen weten dat er een probleem was met de berichtgeving, vermits het artikel verscheen nadat Belga een persbericht had verstuurd van de *Artsenkrant* – die haar wél had gecontacteerd – waarin wordt gepreciseerd dat ze zelf ontslag had genomen. Tenslotte heeft de krant de foutieve informatie niet rechtgezet en klager evenmin de kans gegeven om de fout recht te zetten.

In zijn schriftelijke reactie zegt hoofdredacteur Vandekerckhove dat Koen Snoeks niet de auteur is van het omstreden artikel dat ondertekend is door NRo, en dus niets met de zaak heeft te maken. Hij heeft alleen na publicatie van het artikel contact gezocht met klager om eventuele fouten te kunnen corrigeren.

Volgens de hoofdredacteur is 'ontslag' een letterlijke vertaling van het Engelse 'resignation'. 'Ontslag' heeft in het Nederlands de dubbele betekenis van ontslag indienen en ontslag geven. Wellicht was het dan ook beter geweest om in de titel te spreken van 'ontslag' dan van 'ontslagen', zoals in het artikel gebeurt. Volgens de hoofdredacteur wordt de

Daily Mail Online in het artikel correct vertaald en overgenomen, en is daarbij zorgvuldig ter werk gegaan. Zo wordt in het artikel onder meer vermeld: "De exacte rol van de 50-jarige klinisch embryologe in het hele verhaal is niet duidelijk, maar uit het rapport dat *Daily Mail* in handen kreeg bleek wel dat de wetenschapster al eerder haar ongenoegen had geuit over de gang van zaken binnen de IVF-dienst." In het artikel wordt geen uitspraak gedaan over schuld of onschuld van het sperma-incident. De essentie is dat het incident aanleiding heeft gegeven tot het ontslag, waarbij het voor het artikel irrelevant is wie ontslag heeft genomen of heeft gegeven. (...)

Wat de door klager gevraagde excuses betreft, heeft de krant onmiddellijk na ontvangst van de klacht door de Raad, na telefonisch contact met klager per e-mail op 13 december 2011 haar uitdrukkelijke excuses aangeboden en voorgesteld om via een artikel in de krant de zaak recht te zetten. Deze mail wordt vermeld in de repliek van de hoofdredacteur en wordt ter zitting door de raadsman van *Het Belang van Limburg* overhandigd. De raadsman van klager zegt dat zij deze mail niet heeft ontvangen, al is het mailadres wel correct. Klager heeft op die mail alleszins niet gereageerd, noch op het aanbod tot rechtzetting. Klager heeft ook elk verzoek tot minnelijke regeling afgewezen, en daarmee afstand gedaan van het verzoek om een rechtzetting te publiceren. Volgens de raadsman van *Het Belang van Limburg* heeft klager door de zaak principieel te spelen en elk compromis te weigeren, en zelfs elk contact met de krant te weigeren, de procedure niet loyaal gevolgd.

BESLISSING

De Raad meent dat de titel 'Belgische wetenschapster ontslagen na sperma-incident' niet voor interpretatie vatbaar is en wel degelijk suggereert dat klager werd ontslagen. Het gaat dus om een foute weergave van de feiten. Dit had kunnen voorkomen worden indien de krant klager voor publicatie had gecontacteerd.

Volgens artikel 5 van de Code zet de journalist loyaal de relevante feitelijke informatie recht die hij onjuist heeft weergegeven. De krant wist, onder meer door het persbericht van en de contacten met de redactie van de *Artsenkrant*, dat klager zelf haar ontslag had ingediend. Er zijn blijkbaar ook contacten geweest tussen de redactie van *Het Belang van Limburg* en de *Artsenkrant* in verband met een eventuele rechtzetting, maar dit heeft niet geleid tot enig concreet initiatief. Het is pas nadat klager een klacht had ingediend bij de Raad, dat de krant effectief aangeboden heeft om een rechtzetting te publiceren, wat ook dan niet is gebeurd.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel: de klacht is gegrond.

Brussel, 21 juni 2012

De Raad voor de Journalistiek kwam tot gelijklopende beslissingen over klachten van mevrouw Nijs tegen *standaard.be* en *Het Nieuwsblad*. Deze klachten werden gegrond bevonden wat de feitelijke fout in de berichtgeving betreft maar niet gegrond met betrekking tot de vraag tot rechtzetting.

Beslissing over de klacht van de heer Maarten Van Houdenhove tegen *Het Laatste Nieuws* en Bart Kerckhoven, journalist

Met een brief van 17 november 2011 dient de heer Maarten Van Houdenhove klacht in tegen *Het Laatste Nieuws* en journalist Bart Kerckhoven. Aanleiding is een artikel in *Het Laatste Nieuws* van 5 november 2011 waarin verslag wordt uitgebracht van de begrafenis van Filip Janquart, schoonbroer van klager, met een foto uit de kerk en van het doodsprentje. (...)

DE FEITEN

Op 5 november 2011 wordt op de openingspagina van de regionale pagina's van *Het Laatste Nieuws* een artikel gepubliceerd over de begrafenis van Filip Janquart, met een foto van de begrafenisplechtigheid en van het doodsprentje, onder de titel 'Afscheid van Filip Janquart (38) - Nabestaanden rouwen om verongelukte woordvoerder'. Janquart was in de nacht van 26 op 27 oktober 2011 omgekomen bij een verkeersongeval. Dat ongeval kreeg heel wat weerklank in de pers, onder meer in *Het Laatste Nieuws*, omdat Janquart, als woordvoerder van de Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR), enige bekendheid genoot. Maar vooral omdat de hulpdiensten mogelijk te laat ter plaatse waren door moeilijkheden met het noodnummer 101 in dit deel van het Pajottenland. Dat was trouwens de aanleiding voor een persontmoeting tijdens het weekend van 1 november 2011 van de burgemeester van Galmaarden, in aanwezigheid van de vader van het slachtoffer en van een UPTR-collega, waarvan eveneens verslag werd uitgebracht in *Het Laatste Nieuws*.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager heeft geen probleem met het feit dat verslag werd uitgebracht over de begrafenis en erkent de maatschappelijke relevantie ervan, gelet op de commotie die het ongeval in de streek heeft veroorzaakt. Hij heeft wel een probleem met de inhoud en de presentatie van het artikel, en dan vooral met de foto van de begrafenisplechtigheid en de foto van het doodsprentje, dat volgens hem 'platte sensatie' is, waardoor diverse artikelen van de Code zijn geschonden.

• Fairplay

De journalist heeft misbruik gemaakt van zijn hoedanigheid ten aanzien van mensen in een kwetsbare situatie, met name de familieleden en de minderjarige kinderen van het slachtoffer, door zich niet bekend te maken bij de begrafenisplechtigheid. De journalist heeft foto's gemaakt in de kerk zonder dat de familie wist dat er foto's werden gemaakt. Het feit dat de journalist wel de toelating zou gevraagd hebben aan de begrafenisondernemer en/of de pastoor, volstaat niet om de familie en de kinderen te mogen fotograferen. Ook voor het afdrukken van het doodsprentje werd geen toelating aan de familie gevraagd.

Klager zegt dat de begrafenisondernemer ontkent met de journalist te hebben gesproken, terwijl de pastoor en de koster zich niet herinneren dat de journalist hen toestemming heeft gevraagd om foto's te maken.

• Privacy

De minderjarige kinderen van het slachtoffer, die zich in een zeer kwetsbare positie bevinden, worden in het artikel met naam genoemd en zijn duidelijk herkenbaar op de foto die focus op de familie tijdens het meest intieme moment van de begrafenisplechtigheid, wanneer ze afscheid nemen van hun echtgenoot en vader.

• Klager verwijst ook naar de 'Richtlijn over de omgang van de pers met slachtoffers' uit 2003, waarin het volgende wordt gesteld: "De pers verslaat intieme, familiale of rouwplechtig-

heden met respect en houdt daarbij rekening met de wens van de betrokkenen." Dat is in dit geval niet gebeurd vermits de nabestaanden niet werden gecontacteerd.

Journalist Kerckhoven voert aan dat het verslag over de begrafenisplechtigheid maatschappelijk relevant was, gezien de bekendheid van het slachtoffer en vooral de commotie die het ongeval in de streek heeft veroorzaakt. Hij verwijst daarvoor onder meer naar de persconferentie van de burgemeester.

De journalist zegt zich bekend te hebben gemaakt bij de begrafenisondernemer en de pastoor, en de toelating te hebben gevraagd en gekregen om foto's te nemen vanaf het doksaal dat voor hem werd geopend. Daarbij zou hij ook instructies hebben gekregen om bijvoorbeeld geen flash te gebruiken. Volgens hem geeft de betwiste foto een sfeerbeeld van de plechtigheid, en heeft hij helemaal niet ingezoomd op de familie. Wat het bidprentje betreft, zegt hij dit te hebben gekregen van de begrafenisondernemer.

In zijn schriftelijke reactie en ter zitting betwist redactiemanager Van Hecke stellig dat *Het Laatste Nieuws* onethisch is te werk gegaan of dat er sprake zou zijn van 'sentimentele recuperatie' of 'platte sensatie'. Integendeel, *Het laatste Nieuws* heeft op een serene en professionele manier, met respect voor de familie en hun verdriet, bericht over een maatschappelijk gebeuren.

• Normaal wordt niet bericht over begrafenisplechtigheden, maar gezien de commotie die in de streek rond het ongeval was ontstaan en de lokale bekendheid van het slachtoffer, was het maatschappelijk verantwoord om hiervan verslag uit te brengen.

• Het artikel bestaat grotendeels uit letterlijke citaten van de toespraken van de pastoor, van de vader van het slachtoffer en van de UPTR-baas. De teksten die de kinderen voorlezen, werden bewust niet geciteerd. Alleen op het einde van het artikel wordt in drie zinnen gesproken over het leed van de familie en de kinderen.

• Er is helemaal geen sprake van voyeurisme of incognitojournalistiek, vermits de journalist zich heeft bekendgemaakt bij de begrafenisondernemer en de pastoor, en toelating heeft gevraagd en gekregen om foto's te maken vanaf het doksaal, en de instructies stipt heeft nageleefd. De foto werd dus niet vanuit een verdoken positie gemaakt.

• In tegenstelling tot wat klager beweert zoomt de foto niet in op de kinderen, maar geeft het een algemeen beeld van de eredienst, waarop naast de moeder en de kinderen, ook de celebrant en de voorste rijen familieleden en leden van het muziekensemble te zien zijn.

• De journalist heeft het doodsprentje, dat daags voordien al op de website van de begrafenisondernemer stond, gekregen van de begrafenisondernemer.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek is van oordeel dat de beroering die in de streek was ontstaan naar aanleiding van het dodelijke ongeval, een verslag van de begrafenisplechtigheid op de regionale pagina's rechtvaardigt. De krant heeft dit op een respectvolle manier gedaan en zonder overdrijving of ongepaste opdringerigheid.

De Raad meent ook dat er geen sprake is van incognitojournalistiek of verborgen opnames. Alhoewel de pastoor en de begrafenisondernemer beweren zich niets te herinneren, maakt de journalist aannemelijk dat hij zich bekend heeft gemaakt

en toestemming heeft gevraagd en gekregen om foto's te nemen. Het feit dat hij toegang kreeg tot het doksaal dat normaal is afgesloten, bevestigt dit trouwens.

De foto werd wel genomen zonder dat de journalist toestemming had gevraagd aan de familie. De Raad meent dat de journalist die toestemming had moeten vragen. Gezien de omstandigheden, onder meer het feit dat in de dagen voor de begrafenis in de pers al uitvoerig aandacht was besteed aan het ongeval, aanvaardt de Raad evenwel dat de journalist er kon van uitgaan dat de pastoor en/of de begrafenisondernemer, die de begrafenis hadden voorbereid met de familie, hierover met de familie hadden overlegd of de familie minstens op de hoogte zouden brengen van de aanwezigheid van een journalist in de kerk.

Gelet op het feit dat de overledene in ruime kring bekend was

en de feiten in de streek grote commotie hebben veroorzaakt, kan ook het gebruik van het bidprentje verantwoord worden. De Raad is echter van mening dat er geen maatschappelijk belang was dat de vermelding van de naam van de echtgenote en van de drie minderjarige kinderen in het foto-onderschrift en in het artikel rechtvaardigt.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

- **De klacht is ongegrond wat betreft het nemen en afdrucken van de foto van de begrafenisplechtigheid, het gebruik van het bidprentje en de inhoud van het artikel.**
- **De klacht is wel gegrond wat betreft het identificeren van de minderjarige kinderen.**

Brussel, 21 juni 2012

Beslissing over de klacht van de heer en mevrouw Bril-Vandenkendelaere tegen *De Weekbode*

Met een brief van 10 januari 2012 diende de familie Bril-Vandenkendelaere klacht in tegen *De Weekbode*. Aanleiding is een artikel in *De Weekbode* van 30 december 2011 over de vermeende zelfdoding van hun zoon in de gevangenis van Brugge. (...)

DE FEITEN

Op 30 december 2011 publiceert *De Weekbode*, editie Leiestreek, een artikel over de vermeende zelfdoding van Kevin Bril, zoon van klagers. Volgens het weekblad zou de man, die na een veroordeling in de gevangenis van Brugge verbleef, een overdosis geneesmiddelen hebben genomen. In het artikel worden ook de feiten waarvoor Bril veroordeeld was, gedetailleerd beschreven. Hij wordt in het artikel met naam genoemd en het artikel bevat ook een foto van de man.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klagers betwisten dat hun zoon zelfmoord zou hebben gepleegd. Ze zeggen ook geschokt te zijn door het artikel waarin het verleden van hun zoon 'in het lang en het breed wordt uitgesmeerd'. Nadat klagers zelf contact hadden opgenomen met de journalist van *De Weekbode*, bood deze aan om hen alsnog te interviewen. Dat hebben ze geweigerd omdat 'het kwaad toch al geschied is'. In hun repliek zeggen klagers dat de reportage sensatiebelust, respectloos en bijzonder pijnlijk was.

De hoofdredacteur van *De Weekbode* zegt over betrouwbare informatie te beschikken dat de zoon van klagers effectief zelfmoord heeft gepleegd. Hij weigert de bron evenwel bekend te maken.

Volgens de hoofdredacteur was het, gezien de zelfdoding, belangrijk om uit te leggen waarom de zoon van klager in de gevangenis geneesmiddelen moest nemen. Gezien hij een zware veroordeling had opgelopen, en eerder ook reeds was veroordeeld, was het ook verantwoord om zijn gewelddadige verleden in herinnering te brengen. Volgens de krant ging het niet om een sensatievoorstelling van de feiten, maar om een feitelijk en rustig verslag van de fatale feiten. Tenslotte wijst de krant erop dat het artikel alleen verscheen op de stadspagina's van de stad Menen, waar het op de klassieke wijze eigen aan stads- en gemeentepagina's werd gepresenteerd.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek kan geen uitspraak doen over de waarachtigheid van de gerapporteerde zelfdoding. De journalist heeft het recht om de identiteit van zijn bron te beschermen.

De Raad meent dat *De Weekbode* geen beroepsethische fout heeft begaan door in de lokale editie te berichten over het overlijden van de zoon van klagers in de gevangenis, en, gelet op de ernst van de feiten waarvoor hij veroordeeld was, ook hieraan aandacht te besteden.

Gelet op het feit dat het volgens de krant om een zelfdoding ging, meent de Raad evenwel dat de krant de nabestaanden voor publicatie op de hoogte had moeten brengen en hen de kans had moeten bieden om hierop te reageren.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel: de klacht is gedeeltelijk gegrond.

Brussel, 21 juni 2012

Mededeling van de Raad voor de Journalistiek

Busongeval Sierre: klacht foto's verongelukte kinderen minnelijk geregeld

De hoofdredacties van *Het Laatste Nieuws* en *Het Nieuwsblad* hebben een gesprek gehad met familieleden die bij de Raad voor de Journalistiek klacht hebben ingediend naar aanleiding van de publicatie van foto's van de kinderen die het slachtoffer waren van het busongeval in het Zwitserse Sierre. Bij het onderhoud waren ook de gedelegeerd bestuurder van de vereniging *Ouders van Verongelukte Kinderen (OVK)* en de ombudsman van de Raad voor de Journalistiek aanwezig.

De hoofdredacties begrijpen dat de publicatie van de foto's, zonder voldoende voorafgaand overleg met nabestaanden, bij hen voor bijkomend leed heeft gezorgd. Ze willen zich daarvoor bij de betrokkenen verontschuldigen.

De hoofdredacties hebben ook kennis genomen van de richtlijn die de Raad voor de Journalistiek in april jl. heeft uitgevaardigd, en waarin een grote terughoudendheid wordt voorgeschreven bij het gebruik in de pers van foto's die afkomstig zijn van persoonlijke websites en van sociale netwerken zoals Facebook. De kranten nemen zich voor om die richtlijn, die ze onderschrijven, nauwgezet na te leven.

11 juli 2012

Voor meer info: Flip Voets, ombudsman Rvdj, 0486 85 15 76

Mens achter het nieuws

Sven PICHAL (VRT): 'MENSEN DOEN NADENKEN'

Mark Vlaeminck

"Omdat ik weet dat ik ooit terugkom", grapt Sven Pichal wanneer ik hem vraag waarom hij weggaat bij de radio en overstapt naar de televisie. Het is het medium radio dat Pichal - van *Peeters en Pichal* - groot heeft gemaakt. "Maar ik heb wel al enige tv-ervaring", weet hij. "Ook daar kan ik mooie dingen doen."

Journalist Sven Pichal is amper 33 maar kan niettemin een mooi palmares van ruim twaalf jaar radio voorleggen. *Levende Lijven, De Nieuwe Wereld, Camping Casablanca, Wilde Geruchten*, maar vooral het consumentenprogramma *Peeters en Pichal* maakten hem bekend. Voor televisie werkte hij mee aan *Aan Tafel* en vorig jaar was hij naast André Vermeulen zowaar presentator van het Eurovisiesongfestival. Op 29 juni luisterden we naar de allerlaatste uitzending van het populaire *Peeters en Pichal*. Voor Pichal meteen de gelegenheid om afscheid te nemen van de radio. Bij de televisie zal hij nu als een vrije vogel achter de schermen meewerken aan diverse programma's. Om te beginnen programma's over de komende gemeenteraadsverkiezingen.

"Radio is een medium met veel voordelen", zegt hij. "Het werkt ongelooflijk snel en je kan veel alleen doen als je het medium kent. Maar na twaalf jaar wil ik wel eens met andere collega's en in een ander kader werken. Voor de verkiezingen ben ik nu aan het brainstormen in de ploeg van Ivan De Vadder."

Wat staat er op het programma voor ná de verkiezingen, wil ik weten. "Dat zien we dan wel", is het antwoord. "In elk geval wil ik iets doen dat de mensen doet nadenken. Want dat is toch dé opdracht van een journalist: mensen doen nadenken. Reportages kunnen daartoe bijdragen. In december ben ik naar Bangladesh geweest voor een uitzending over de achterkant van de kledingindustrie. Kijk, ik ga niet beweren

dat ik sindsdien geen enkel goedkoop T-shirt meer kocht, maar ik stel me sindsdien toch vragen daarbij. En hopelijk veel mensen met mij."

"Overigens denk ik dat de media veel meer interactief moeten worden. We moeten ons publiek respecteren en het aanboren als bron van nieuws. Onze bronnen mogen niet enkel maar een persagentschap of een belangenvereniging zijn. Als ik me bij de berichtgeving over het autosalon zou beperken tot de persmap van de organisator, dan mis ik toch veel. Ook de automobilist heeft iets te vertellen."

Sven Pichal: 'Journalistiek heeft er bij mij altijd ingezet, blijkaar' (Foto Kristof Van Accom / Belga)

Waarom is hij journalist geworden? "Ik ben daar eigenlijk ingerold", is het antwoord. "Per ongeluk. Als kind bouwde ik al een tv-studio met legoblokjes. Mijn moeder vond dat heel mooi, maar ze zei wel dat er in die studio ook moest gewerkt worden. Met cassettebandjes maakten we een radioprogramma en als er een schoolkrantje moest worden gemaakt, stond ik op de eerste rij. Ik herinner me nog sterk de

immense vreugde die mij overviel toen een persbericht dat ik had geschreven over onze deelname aan *Kom Op Tegen Kanker* in een plaatselijk blad verscheen. Ik had een zin geschreven en die zin was gedrukt! Journalistiek heeft er bij mij altijd ingezet, blijkaar."

Zegt de geschreven pers hem iets? "Af en toe deed ik al eens iets voor de geschreven media, hoor. En ik sluit niet uit dat ik ooit een boek schrijf. Maar als je mij nu over een verkeersongeval zou doen schrijven, dan zou ik me toch ook afvragen of de overheid die weg wel goed heeft onderhouden. Zoals ik al zei: mensen doen nadenken, dat is journalistiek..Denk ik." Wat ziet hij, tot slot, zichzelf eventueel nog doen buiten de journalistiek? "Dat zou ik niet weten", zegt Pichal. "Ik denk dat ik niets anders kan. Soms vraag ik me zelfs af of ik dit wel kan."

Uitnodiging Uitnodiging Uitnodiging Uitnodiging

Netwerklunch

journalisten - woordvoerders en communicatieverantwoordelijken uit de jeugdsector

Leg contact met woordvoerders die bezig zijn met jeugdwerk, jeugdbeleid, kinderen en jongeren...

Steunpunt Jeugd en de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) organiseren op dinsdag 9 oktober een netwerklunch met woordvoerders en communicatieverantwoordelijken uit de jeugdsector.

Onder het motto 'een persoonlijke babbel is soms meer waard dan 10 onpersoonlijke mails', krijgt u als journalist de kans om Vlaamse woordvoerders en communicatieverantwoordelijken uit de jeugdsector te ontmoeten. Zij zijn bezig met jeugdwerk, jeugdbeleid, kinderen en jongeren... Het zijn de denkers en doeners van het jeugdbeleid van vandaag en morgen. Het is een ideale gelegenheid om te netwerken en nieuwe contacten te leggen.

Vorig jaar organiseerde Steunpunt Jeugd al een soortgelijke netwerkbabbel, die met meer dan 80 deelnemers veel succes had.

Praktisch:

- Dinsdag 9 oktober 2012
- Van 13u tot 15u
- Bronks, Brussel
- Er zijn broodjes en drank voorzien
- Routebeschrijving: <http://www.steunpuntjeugd.be/index.php?a=item/view/14580>
- Graag inschrijven voor 28 september 2012 via <http://www.steunpuntjeugd.be/index.php?a=item/view/17611/23688/17607>

Over Steunpunt Jeugd

Sinds 2002 zet Steunpunt Jeugd zich in voor kinderen, jongeren en hun organisaties. Met toegespitste expertise, diensten en publicaties ondersteunt Steunpunt Jeugd alle actoren die met kinderen, jongeren en hun organisaties bezig zijn.

Meer informatie: www.steunpuntjeugd.be

VLAAMSE
VERENIGING VAN
JOURNALISTEN

Klein lexicon van de Vlaamse journalistiek

S In deze maandelijkse rubriek duikt Manu Adriaens in de geschiedenis van de Vlaamse journalistiek. Letter na letter ontdoet hij memorabilia uit het rijkgevulde media-archief van het stof: opmerkelijke uitspraken van perslui uit de afgelopen decennia, miniverhaaltjes die minstens een glimlach opwekken, wijsheden van oude ratten voor beginners in het vak. Een abecedarium voorbij de waan van de dag.

Sekte

Tom Coninx mag in 2002 *Sportweekend* presenteren, een eer die zijn vader Alain in de vorige eeuw al te beurt is gevallen. Zoon Tom in *Dag Allemaal*: "Je denkt toch niet dat mijn moeder nu overmand wordt door euforie omdat ik nu ook een bekend tv-gezicht ben? Ze pleegt te zeggen: 'Eigenlijk is het één grote sekte waarin jullie je voortbewegen.'"

Seminarie

De journalistiek een roeping als een andere... Paul Goossens, voormalig hoofdredacteur van *De Morgen*, bekend in 1992 in het magazine *Panorama* dat hij eigenlijk eerst priester wilde worden: "Ik heb zelfs twee jaar op het seminarie gezeten. Maar voor mijn leraren schoot ik tekort in het spirituele. Ze hebben dat trouwens als argument gebruikt om me eruit te gooien. Volgens hen zat er een zeker atheïsme in me. Welnu, ze hebben zich niet vergist. Ik heb geen God nodig in mijn leven. Ik heb zelfs een afkeer van alles waarin men de mensen in de loop der tijden heeft doen geloven. Als ik bekijk wat ze de brave Vlamingen allemaal hebben wijsge-maakt, word ik ziek."

Serieus

Goedele Liekens
(foto toni De Windt / België)

Goedele Liekens, toen ze nog niet haar eigen magazine had: "Als je aan een journalist zegt dat je geen tijd hebt voor een interview omdat je je dochters naar het ballet wilt brengen, word je niet serieus genomen. Als je zegt dat je met een minister gaat praten, wél. Terwijl mijn dochters voor mij veel belangrijker zijn dan alle ministers samen."

Simpel

Fred Janssen stond bij de openbare omroep bekend als 'de reporter van de gewone man'. Die reputatie vestigde hij door de vele portretten die hij maakte voor de tv-programma's *Terloops*, *NV De Wereld* en *Afrit 9*. Welke levenslessen hij aan zijn werk heeft overgehouden? Hij vertelde het aan het glossy *Exclusief*: "De belangrijkste les is tegelijk het allergrootste cliché ter wereld, maar wel de waarheid: doe maar simpel. Maak het allemaal niet te ingewikkeld en doe je vooral niet anders voor dan je bent. Een mislukte reportage ligt meestal aan het feit dat een onervaren ploeg - journalist, cameraman en klankman - ergens binnenkomt en de dikke nek begint uit te hangen. De mensen vallen plat, morsdood, en het is gedaan met de reportage."

Slaag

Jan Becaus, naast VRT-ankerman ook verslaggever van het religieuze nieuws voor de openbare omroep (in *Humo*): "De katholieke kerk is de oudste multinational van de wereld die slaag krijgt en haar klanten niet kan houden - ook al ver-koopt ze een product met eeuwigheidswaarde."

Slaapkamer

"Wie de *roddelboekskes* in zijn slaapkamer laat kijken,

moet niet schrikken als later ook de vuile onderbroek wordt getoond." (cabaretière Els De Schepper)

Slap

Humo vraagt aan Kathleen Cools van *TerZake* wat haar bizarste, meest beklivende radioherinnering is. Cools: "Een ochtendjournaal met ankers Lieven Verstraete en Johnny Vansevenant. Daar zat een berichtje in over de enorme hoeveelheden worst die de vorige dag op het muziekfestival Torhout-Werchter waren genuttigd. Dat was enorm plastisch uitgedrukt - in kilometers, als ik me niet vergis - en dat bleek voldoende om die twee een gigantische slappe lach te bezorgen. Tien minuten heeft dat geduurd! Fantastisch om te horen, maar tegelijk ook heel pijnlijk: meteen daarna was er een item over de bloedige manier waarop de opstand op het Tiananmenplein in Peking was neergeslagen, en nog konden ze niet ophouden met lachen. Ik kon Lieven en Johnny zó horen sterven, want ik weet hoe erg het is als je zoiets mee-maakt."

(foto Michel Krakowski / België)

Slecht (1)

Geniale figuren hebben zo hun eigen kijk op de dingen. Schrijver Hugo Claus in 1967: "Als je de waarheid wilt weten, ben je een slecht journalist."

Slecht (2)

"Slechte journalistiek is het artikel van je collega." (Gaston Durnez, voormalig redacteur van *De Standaard*)

Sluittijd

Herman Selleslags maakt in 1993 een kleine rekensom in *Humo*, het blad waarvan hij decennia lang de huisfotograaf was: "Kijk, 1/125ste seconde is een klassieke sluitertijd. In de jaren vijftig, in de tijd van de platencamera's, was het zelfs de gestandariseerde sluitertijd. Als je in je leven 125 foto's maakt die niet kwaad zijn, dan heb je *au fond* één seconde gewerkt."

Smeken

Tijdens het jongste Europees Kampioenschap voetbal was hij misschien wel dé grootste smaakmaker in de omkaderende programma's van de openbare omroep: Johan Boskamp. Een advies dat hij ooit gaf aan zijn collega-trainers: "Je mag nooit een persstop afkondigen. Als het slecht gaat met je ploeg, geef dan de ene persconferentie na de andere, ook al heb je niets te zeggen. Na verloop van tijd zullen de journalisten je op hun knieën komen smeken om te zwijgen."

Smoes

Hoe zou het momenteel gaan met voormalig VRT-gezicht Reddy De Mey? Zijn grootste professionele voldoening blijft hoe dan ook dat hij voor het televisiejournaal tweemaal Brigitte Bardot, "mijn absolute godin van weleer", mocht interviewen. De Mey mag dan misschien niet echt groot

(foto Valda Kohnina / EPA/Belga)

van postuur zijn, sluw is hij wel altijd geweest. Een staaltje daarvan vertelde hij zelf: "Toen ik al jaren voor de radio werkte, gebruikte ik nog altijd de smoes dat ik een stagiair was en dat mijn verdere toekomst van dit ene interview

afhing. Zo wilde ik op een keer bij de Franse zangeres Mireille Mathieu raken. Aan haar *compagnon* Johnny Stark maakte ik op een smekende toon duidelijk: 'Als ik terugkeer met een interview, krijg ik de job. Anders gooien mijn bazen me op straat.' Het werkte ook die keer. De eerlijkheid gebiedt me er onmiddellijk aan toe te voegen dat ik met Mireille Mathieu toen nog ruzie heb gekregen, omdat ik haar zei dat zij minder mooie borsten had dan Brigitte Bardot."

Soep

Veel langer dan Reddy De Mey mocht Hugo Camps ooit in het gezelschap van Brigitte Bardot vertoeven: maar liefst drie dagen, bij haar thuis dan nog. Camps (in het boek *Vriend & vijand* van radiomaker Paul Jacobs): "Vanuit Saint-Tropez had ik haar eerst een bos bloemen gestuurd. Toen is ze me komen halen met haar R4'tje en diezelfde avond stond ik met Brigitte Bardot in de soep te roeren. Ik ben er drie dagen gebleven, zonder bandopnemer, zonder notitieboekje. We hebben gepraat en gepraat, ze vertelde haar hele leven, de totale wanhoop. Het was nog steeds een schitterende vrouw, alleen haar hals was oud geworden; die oogde als een aardappelveld. Een prachtige vrouw, maar natuurlijk had ze ook een heel moeilijk karakter, met duizend humeuren. In ieder geval: in Saint-Tropez heb ik de terminale eenzaamheid gezien van iemand die een diva is geweest, die voor mij de staat van goddelijkheid had bereikt en die nu alleen en eenzaam zit te knoeien. Ze voert gesprekken met een ziek katje, gewoon omdat er geen mens is om mee te praten. Het was voor mij een indringende en tegelijk ontluisterende ervaring. Een ervaring die nogmaals bevestigt dat de ravage van het leven niet stilstaat bij mensen met gouden belknoppen, maar dat het geteisterd worden overal toeslaat. Mijn liefde voor Brigitte Bardot is er groter door geworden. De onbereikbare, geplastificeerde diva was een mens van vlees en bloed geworden, met duizend keer meer tranen dan wapens en met geen enkel antwoord op haar eigen leven, toekomst of verdriet."

Sorry

Gentenaar Freek Neyrinck denkt met genoegen terug aan zijn eerste werkdag op de redactie van het Gentse dagblad *Vooruit*: "Opeens hoorde ik achter me iemand komen aansloffen. Ik keek niet op en die persoon gaf me een kus. Ik had toen lang haar tot op mijn rug en dat hing sluk tegen mijn wangen. Het was Louis Paul Boon, die zich meteen excuseerde. 'Oh, ik dacht dat jij de nieuwe secretaresse waart', zei hij."

Spel

Piet Piryns, die enige tijd geleden afscheid nam van *Knack*, had een goede band met de in juli overleden Nederlandse dichter Gerrit Komrij. Over hem liet Piryns zich eens in *De Tijd* ontvallen: "Samen met Hugo Claus is Gerrit Komrij de schrijver die het meest geneigd is een spel te spelen met de interviewer. Een superieur spel, weliswaar. Om daar doorheen te breken moet je zo iemand goed kennen. Niet toevallig dichtte Komrij zelf: *Eer plant men bomen op de weg, / eer zal men kakken in zijn hoed, / dan dat ik u mijn ziel blootleg / en zeg wat ik thans lijden moet.*"

Spijt (1)

Een herinnering van televisiemaker Paul Jambers aan zijn studententijd in Brussel: "Ik woonde toen op een zolderkamer en beneden me woonde een bejaarde alcoholist. Na de oorlog was hij variétéartiest geworden en verdiende hij de kost door Charlie Chaplin te imiteren. Hij vertelde me zijn verhalen. Over zijn dochter die hij nooit meer zag en in de prostitutie was beland. Over zijn buitenechtelijke verhoudingen. De oorlog was al twintig jaar voorbij, maar hij leefde nog in de sfeer van het verzet. Zijn kamer lag vol brieven, papieren en oude foto's die naar de oorlog verwezen en artikeltjes over zijn optredens. Ik heb jarenlang overwogen om over die man een fictiefilm te maken, maar ik ben reportagemaker geworden. Nu heb ik wel spijt dat ik niet de hele inboedel in een grote container heb gestopt, want dat was ideaal materiaal geweest voor een documentaire."

Spijt (2)

Royaltywatcher Jan Van den Berghe (in *Het Nieuwsblad*) over de grootste inschattingfout die hij als journalist maakte: "In de nacht van het overlijden van koning Boudewijn kreeg ik telefoon van Guido Van Liefferinge, toen de grote baas van *Dag Allemaal*. Of ik tegen 16 u. de volgende dag een speciale editie bijeen kon schrijven over Boudewijn. Dat kon, want ik had al veel materiaal op mijn computer staan. Ik vond zo'n speciale editie eigenlijk maar een dom idee. Ik had naar het journaal gekeken en zag drie oude wijven bloemen leggen aan het hek van het paleis: ik dacht dat niemand wakker lag van Boudewijn. Er zouden 400.000 boekjes gedrukt worden. Belachelijk, dacht ik. Waarop ik geen 12,5 procent van de winst eiste maar een bedrag per hoofdstuk. Uiteindelijk zijn er bijna een miljoen boekjes van 2,50 euro verkocht. Zo'n goede royaltywatcher was ik dus ook weer niet..."

(foto Henwig Vergult / Belga)

Spindoctor

Noël Slangen (in *De Morgen*): "Voor sommigen ben en blijf ik de eerste spindoctor van het land, de Grote Manipulator. Als heb ik mezelf nooit 'spindoctor' genoemd: als je al Slangen heet, moet daar geen spin meer bij." (*grijns*)

Spoorloos

Van 1982 tot 1991 presenteerde Betty Mellaerts elke werkdag het onvolprezen programma *Het vermoeden* op Radio 1. Terwijl ze professioneel van alle kanten veel lof oogstte, beleefde ze privé dan weer absoluut niét haar gelukkigste periode. Uit een vraaggesprek met haar in *De Morgen*, opgetekend door Marijke Libert: "Ik herinner me levendig een interview met de Nederlandse zanger Robert Long. Midden in het gesprek stelde hij me de vraag: 'Heb jij dat nooit, dat je op de autoweg aan het rijden bent en denkt: ik neem niet de afslag naar mijn huis, maar ik rij door, naar het zuiden, en ik herbegin mijn leven, zonder dat iemand weet waar ik ben.' Ik heb toen heel hard op mijn tong moeten bijten om niet te zeggen: 'Ja, en of ik dat ken!' Maar ik vond dat niet de plaats en het moment om publiekelijk aan te kondigen dat ook ik mijn leven wou overdoen zonder sporen achter te laten. Dat ik weg wou van de foute beslissingen die ik had genomen, weg van de dagelijkse confrontatie met het onvervulde."

Sportjournalistiek

"Sportjournalistiek is schrijven in de verzwijgende vorm." (Herman De Coninck, voormalig *Humo*-redacteur)

Sprookje

Nogmaals royaltywatcher Jan Van den Berghe, meer bepaald met de grote conclusie van zijn jarenlang kijken naar koninklijke biotopen: "Het sprookje van de monarchie bestaat niet. Er zijn geen droomprinsen of -prinsessen, alleen heel kwetsbare mensen."

Start

(foto Bruno Fahy / België)

Knack interviewt Willy Courteaux, die bij *Humo* de 'Dwarskijker' was vóór Rudy Vandendaele die rol van hem overnam.

Knack: "U ging met pensioen in 1989, net bij de start van VTM."

Willy Courteaux: "Op de redactie van *Humo* zeiden ze: 'Courteaux is met pensioen. Ze durven beginnen.'"

Knack: "Geloof u sindsdien in God?"

Willy Courteaux: "Omdat Hij het me allemaal heeft willen besparen? (*lacht*) Wel, dat is het overwegen waard."

Stem

Toen Kris Smet als journaliste begon op de VRT-nieuwsdienst, had ze al een lang verleden achter zich bij de openbare omroep: niet alleen als presentatrice en producer, maar aanvankelijk ook als actrice in onder meer de jeugdserie *Fabian van Fallada*. "Sommigen kregen kriebels van mijn typische stem", grinnikte Kris Smet in 2002 in *De Morgen*. "Zo schreef Johan Anthierens dat hij het maar een rottig stemorgaan vond, waar maandverband op lag. Anderen vonden uitgerend dat gesmoorde stemgeluid mooi. Het is ook waar dat ik een beetje een begrip werd voor van alles en nog wat. En het begon als seksymbool. (*lacht*) Ik merkte dat nog de afgelopen jaren op de nieuwsdienst, toen journalisten van 35 en ouder met blozende kaken op me toe stapten en me stilletjes meldden: 'Ik moet je iets bekennen, Kris. Toen ik twaalf was, was ik verschrikkelijk verliefd op jou, smoor gewoon.'"

Stilte (1)

Stephan Vanfleteren: "Ik ben een stille fotograaf. Ik spreek zelden. Ooit is een man in zijn stoel in slaap gevallen terwijl ik hem aan het fotograferen was."

Stilte (2)

Wetstraatjournalist Marc Van de Looverbosch out zich in *De Standaard* als een minnaar van de stilte: "Ik heb die stilte nodig. Na een paar hectische dagen en weken moet het renpaard even op stal. Voordeel is dat ik alleen leef. Ik kan dus 's avonds als ik thuiskom, perfect de deur dichttrekken en niets doen. Zen. Rust. Geen radio, geen tv, zelfs geen muziek. Enkel de stilte. Zo kan ik de hersenen leegspoelen, me verfrissen om nadien langzaam weer levend te worden. Ik gun me de nodige tijd om na te denken, want de waan van de dag is soms *heavy*. Nieuwsprogramma's zijn als vampiers die je leegzuigen. Ik hoed me ervoor om leeggezogen te worden. Juistheid gaat boven snelheid."

Straalverbinding

Jan Van Rompaey was een televisiemaker die bij de openbare omroep graag gebruik maakte van de nieuwste technische snuffjes. "Van straalverbindingen bijvoorbeeld ging ik vroeger inderdaad bijna flippen", blikte hij in *De Morgen* terug op zijn carrière. "Dat waren toen moeilijke realisaties; de middelen die moesten worden ingezet, waren bijzonder groot. Zo maakten we ooit een straalverbinding met een tanksta-

tion waar een arme man, omsingeld door wegenwerken, dag in dag uit zonder klanten zat. Die werken bleven maar duren. Nu, we wilden zijn verhaal in *Zeker weten* en de man rechtstreeks bij ons in de studio, via een straalverbinding. Dat was voor de technici dagenlang werken. Ze moesten op kerktorens en appartementsgebouwen klimmen om kabels te leggen. Maar het lukte en die man kon 's avonds rechtstreeks in de huiskamer zijn grieven uiten. Uitgerend op dat moment kwam de toenmalige minister van Openbare Werken in zijn winkel binnen. Dat hadden we zo geregeld. Ik vond het fascinerend dat ik die brave man daar even tegen de minister zijn gelijk kon laten verkondigen, voor het oog van heel Vlaanderen."

Strikje

Waar is de tijd dat Siegfried Bracke als televisiejournalist op het scherm verscheen met een strikje? In *Dag Allemaal* onthulde Bracke wanneer precies hij zijn das, die hij tevoren zoals andere journalisten had gedragen, inruilde voor zo'n strikje: "Ik heb dat uit de kast gehaald op 25 november 1991, de dag na de verkiezingen waarmee het Vlaams Blok een rampzalige overwinning behaalde. Zwarte Zondag. Ik was toen nogal aangeslagen en ik wilde mezelf de volgende dag wat opvrolijken. Vanaf dat moment werd ik de gevangene van dat strikje. Vergeet overigens niet dat het een kindermodel was, een plechtig communiestrikje. Misschien is het zelfs een weerspiegeling van mijn ziel."

Siegfried Bracke
(foto Henning Vergult / België)

Striptease

Wat vindt meesterinterviewer Hugo Camps beroepshalve zelf zijn sterkste kant? "Ik durf het tijdens een vraaggesprek stil te laten worden", antwoordt hij. "Omdat ik weet: wie als eerste de stilte verbreekt, zegt altijd iets meer dan hij eigenlijk van plan was. Verder heb ik een hekel aan collega's die als een notaris achterover leunen, een vraag stellen en het vervolgens vanzelfsprekend vinden dat de ander zich blootgeeft. Echte intimiteit ontstaat pas als ook de journalist zich er niet voor schroomt persoonlijke details uit zijn leven te berde te brengen. Een goede interviewer doet zelf ook mee aan de striptease."

Stroomversnelling

Zanger Helmut Lotti maakt zich in *Humo* boos over de steeds maar voortschrijdende normvervaging van de populaire pers. Lotti: "Het wordt elk jaar ruiger en ranziger. Er heeft altijd al onzin in die boekjes gestaan, maar intussen is alle pudeur weg. Als je als BV ooit iets over je privéleven hebt gezegd, ben je alle recht op privacy kwijt: dat is de nieuwe wet in de sensatiejournalistiek. 'Je hebt er zelf voor gekozen.' Bullshit! Als ik met iemand op café een pint pak en ik vertel hem een paar dingen over mijn vrouw, dan zal die gast er toch nooit van uitgaan dat ik voortaan alles met hem moet delen? Journalisten van dat soort bladen gedragen zich alsof ze voor de gerechtelijke politie werken. Dienaars van de vrijheid van meningsuiting? Komaan! Ik denk dat realitysoaps als *De Pfaffs* en *De Planckaerts* alles in een stroomversnelling hebben gebracht. Sindsdien lijkt het normaal dat er een camera bij is als een BV gaat kakken."

Bronnen: naast het vermelde boek werd voor deze aflevering gebruik gemaakt van jaargangen van Humo, Knack, Dag Allemaal, Panorama, Exclusief, De Morgen, De Standaard, Het Nieuwsblad en De Tijd.

Onder embargo

Het aanvullende **journalistenpensioen** voor beroepsjournalisten is weer helemaal terug. Het *Belgisch Staatsblad* van 14 augustus publiceerde de wet die de afschaffing van het journalistenpensioen eind 2011 weer intrekt.

De herinvoering van het journalistenpensioen – een supplement van een derde van het gewone werknemerspensioen dat met eigen bijdragen van de mediasector wordt gefinancierd – gebeurt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2012. Dit komt neer op een **naadloze overgang** met het stelsel zoals het voor de afschaffing bestond.

Enige nieuwigheid is dat er vanaf Nieuwjaar 2013 een **monitoring** zal plaatsvinden van bijdragen en uitgaven in het aanvullende pensioenstelsel voor beroepsjournalisten. Blijkt hieruit een financieel onevenwicht van het stelsel, dan kan de regering na sociaal overleg de parameters ervan (bijdragen of uitkeringen dus) aanpassen.

De VVJ vraagt alle **mediahuizen** die beroepsjournalisten in vast dienstverband tewerkstellen om conform de nieuwe wet in te staan voor een ononderbroken bijdragebetaling voor het aanvullende journalistenpensioen.

Wordt een oud-hoofdredacteur van *Het Volk* burgemeester van Sint-Agatha-Berchem na 14 oktober? **Luc Demullier** - over hem gaat het - is in elk geval lijsttrekker voor de N-VA bij de nakende gemeenteraadsverkiezingen. Demullier werkt momenteel als woordvoerder van Jan Peumans (N-VA), de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Een andere ex-journalist met politieke ambities is **Marc Geenen**. Hij staat voorlaatste op de N-VA-lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen in Malle. Marc Geenen tekende vorig jaar voor een ruchtmakend interview met de van pedofilie beschuldigde bisschop Roger Vanheluwe op VT4. Sinds 1 maart werkt Geenen als communicatieadviseur op het kabinet van Vlaams minister Philippe Muyters (N-VA).

Tessa Coeckelberghs is overgestapt van *Het Laatste Nieuws* naar *De Morgen*. Daar is ze sinds 11 juli aan de slag als eindredactrice.

En **Brecht Desplenter** trekt binnenkort de deur van het persagentschap *Belga* achter zich dicht. Hij gaat werken voor de Vlaamse Liga tegen Kanker.

De tijd vliedt snel, op 31 maart volgend jaar verstrijkt alweer het mandaat van de leden van de **Erkenningscommissie voor Beroepsjournalisten**. Wie geïnteresseerd is in een van de 12 VVJ-mandaten, kan zich nu al melden op het VVJ-secretariaat. Het gaat om 4 effectieve

en 4 plaatsvervangende leden van de Erkenningscommissie-eerste-aanleg en 2 effectieve en 2 plaatsvervangende leden van de Commissie van Beroep.

Roularta heeft vier journalisten ontslagen bij *Sport/Voetbalmagazine* en de Franstalige tegenhanger *Sport/Footmagazine*. Daar worden economische redenen voor aangehaald, met name een daling van de reclame-inkomsten. De redacties van beide titels worden geïntegreerd en komen onder de gemeenschappelijke leiding van hoofdredacteur **Jacques Sys**. De hoofdredacteur van *Sport/Footmagazine*, John Baete, is een van de vier getroffen.

Intussen heeft **Karel Degraeve** zijn laatste *Knack Focus* gemaakt als hoofdredacteur. Hij werkt nu voor *Humo*. Daar wordt hij adjunct-hoofdredacteur naast Wouter Van Driessche, die eerder al *Knack Focus* verliet. Karel Degraeve werkte twaalf jaar voor *Knack Focus*, het laatste jaar als hoofdredacteur in opvolging van Patrick Duynslaegher.

Quo vadis, Roularta? Het mediabedrijf is hoe dan ook vast van plan de banden met het bedrijfsleven verder aan te halen. Zo organiseert het nu ook - op zondag 7 oktober voor de eerste keer - de **Open Bedrijvendag**. Het doet dit samen met evenementenbureau Twice, dat al voor 25 procent eigendom is van Roularta.

Nog geen jaar na een eerdere herstructurering moeten bij de twee West-Vlaamse regionale omroepen **WTV** en **Focus** opnieuw vier mensen weg. Ook de andere regiozenders blijven het moeilijk hebben - dit uitgerekend in een lokaal verkiezingsjaar. De pijnpunten zijn al langer bekend: krimpende reclamebudgetten, minder auteursrechten vanwege Telenet en overheidssteun die dit alles te weinig compenseert.

Wie kan eigenlijk de eer opstrijken om in 1973 het **RTT-omkoopshandaal** te hebben uitgebracht? Hugo De Ridder in *De Standaard*, zoals Hugo zelf niet nalaat in de verf te zetten. Of was het Guido Van Meir in *Humo*, zoals Guido met aandrang laat weten nu Hugo zichzelf nog een keer als onthuller van het schandaal heeft gepresenteerd, in *Humo* dan nog.

Guido Van Meir: "Via een oude studievriend kwam ik in contact met klokkenluider ingenieur Paul Demaegt, die het gesjoemel bij de RTT openbaar wilde maken en al bij twee kranten was wandelen gestuurd. Na ons enkele maanden in het dossier te hebben vastgebeten, hebben we het toen in *Humo* gepubliceerd. Op basis van deze onthullingen heeft Hugo De Ridder dan Paul Demaegt geïnterviewd in *De Standaard*, waarmee deze uit de anonimiteit trad."

Intussen maakte **Hugo De Ridder** (79) zijn hele archief over aan het KADOC, het Documentatie- en Onderzoekscentrum voor Religie, Cultuur en Samenleving van de KULeuven. De documenten overspannen veertig jaar politieke geschiedenis van België en bevatten onder meer enkele schandaaldossiers...

Volgens PR- en marketingbureau FINN is **Peter Vandermeersch**, hoofdredacteur van *NRC Handelsblad*, op dit ogenblik de meest invloedrijke Belgische journalist op Twitter. Daarna volgen Charline Van Hoenacker (*RTBF*), Rik Van Cauwelaert (*Knack*), Ivan de Vadder (*VRT*) en Renaat Schotte (*Sporza*). FINN baseert zijn rangschikking op het aantal volgers, de Twitter-activiteit en het aantal commentaren en *retweets*.

Vorig jaar stond Karl Vannieuwkerke (*Sporza*) nog op één, hij is nu 25ste. Volgens **FINN** bewijzen de resultaten in elk geval dat Twitter ondertussen is uitgegroeid tot een "mainstream mediaplatform".

Nu de vijfjaarlijkse hernieuwing van de persdocumenten stilaan naar zijn einde loopt (zie pagina 4 van dit blad), is het voor de **afvallers** ongetwijfeld goed om weten dat het verlies van hun erkenning niet noodzakelijk het verlies van lidmaatschap van de VVJ betekent. Twee mogelijkheden zijn er.

Voor zij die het vak volledig verlaten - een andere job, dat welverdiende pensioen - bestaat de mogelijkheid **erelid** te worden. Zij die iets anders gaan doen maar wel af en toe nog journalistiek werk blijven plegen, kunnen een lidkaart als **persmedewerker** krijgen.

Die beide lidmaatschappen geven voor de duidelijkheid geen recht op een officiële perskaart, noch op de voordelen die daaraan vasthangen (zoals toegangsfaciliteiten, openbaar vervoer of aanvullende pensioen). Maar ze geven je - tegen een verminderd lidgeld - wel de mogelijkheid om alle informatiekanalen van de VVJ te blijven aanboren en een beroep te doen op de **dienstverlening** van het secretariaat. Alle info op www.journalist.be/ lidmaatschap.

Wie ambitie heeft om het nieuwe **Kenniscentrum Mediawijsheid** op te zetten, kan zich daarvoor nog tot 28 september aanbieden bij minister van Media Lieten (sp.a). Het centrum moet Vlaamse burgers leren om actief en kritisch met media om te gaan in een steeds meer gemediatiseerde samenleving. De projectindener die het haalt, krijgt van Lieten een budget ter beschikking om het Kenniscentrum de komende twee jaar te organiseren.

The power to investigate

European Investigative Journalism Conference - 2012, Antwerp

Critical, in-depth stories, journalism that makes a difference, digging into the powers that be. Who does it, if not for the investigative reporter?

The Flemish-Dutch Association of Investigative Journalists VVOJ will celebrate its 10-year anniversary by turning its annual conference into the second edition of the

**European Investigative Journalism Conference
November 16 and 17, 2012
Plantijn Hogeschool, Antwerp, Belgium**

Getting to where the power is, with the power to find out. Be it Europe and its workings, be it your own region, be it that hidden dataset or that story with the new or the cross-border angle.

Come to Antwerp and learn the latest tricks; gather the tools; discuss the methodologies; develop your eye for visualization and storytelling; be inspired and get creative.

20 computer training sessions, 25 workshops, over 300 colleagues and more than 60 trainers and speakers from all over Europe.

More information on participation, program, fees (€210): www.vvoj.be / www.vvoj.nl

